

Konstailematonta

Olin Saaren orpokotijuhlilla. Juhlien nimi on ikivanha, mutta niin ovat juhlatkin. Saaren kirkonkylä on Suomen laittimmaisella reunalla, keskellä ei-mitään. Venäjän raja on lähempänä kuin lähin suomalainen kylä. Juhlaruokana oli hernesoppaa ja lisäksi sai ostaa savumuikkuja. Majoitustoimistona oli yksi sinikantinen vihko. Ensimmäisenä iltana satoi, ja siksi ihmisiä oli tavallista vähemmän. Seuraavina päivinä ei satanut, koska Saaren juhlien pääpäivinä ei koskaan sada. Niinpä ihmisiä oli ison kirkon täydeltä ja satoja vielä ulkopuolellakin.

Juhlien ohjelma oli luultavasti samanlainen kuin viisikymmentä vuotta sitten. Luultavasti puheiden sisältökin oli samanlaista. Puhuttiin synnistä ja armosta, kehoitettiin parannukseen ja uskoon, vakuutettiin Jeesuksen veren vielä riittävän ja arveltiin, että elämme viimeisiä aikoja. Puheissa mainittiin usein Helena Konttisen nimi, sillä nämä juhlat ovat syntyneet tuon erikoisen naisprofeetan ja hänen ympärilleen syntyneen herätyksen seurauksena. Tämä uukuniemeläinen herätys on koskettanut Karjalan ja Savon maita, mutta sen lapsia löytyy eri puolilta Suomea. Inkerin kirkon

piispa, Aarre Kuukauppiakin oli tullut juhliille sanankuuloon ja kertoi, kuinka useita Karjalan kyliä kääntyi aikanaan kristinuskoon tämän herätyksen seurauksena.

Merkilliset päivät: konstailematonta Jumalan sanan julistusta, virsiä ja rukousta. Ja joka päivä Herran pyhän ehtoollisen vietto. Ei muuta. Ei mitään sellaista ohjelmanumeroa, jolla olisi pyritty houkuttelemaan uutta väkeä paikalle. Ei ainoatakaan yritystä tehdä juhlista nykyaikaista tapahtumaa. Ei yhtään paneelikeskustelua tai julkkishaastattelua, ei edes varsinaisia musiikkiesityksiä. Vain sanaa, virsiä ja rukousta. Ja luottamus siihen että tämä konsepti toimii.

Juhlakansa oli enemmän vanhempaa väkeä, mutta keski-ikäisiä ja nuoriakin oli melkoisesti. Pitkämatkaisimmat Porista ja Helsingistä. Kun kyselin tulemisen syitä, monet vakuuttivat haluavansa juuri tällaisia päiviä. Ei turhaa krääsää, vain Jumalan sanaa julistettuna, veisattuna ja rukoiltuna. Odotettiin vahvaa Sanan saarnaa ja sellaista saatiinkin. Bussimatkalaiset jatkoivat vielä seurojen pitoa kotimatalla.

Varmasti tarvitaan toisenlaisiakin päiviä. Tarvitaan tapahtumia, joissa otetaan

huomioon erilaiset ihmisryhmät ja joissa käsitellään laajemmin ihmiselämän ja uskon kysymyksiä. Tarvitaan tapahtumia, joissa nykyaikainen musiikki tasoittaa tulijan tietä hengelliseen asioiden pariin. Ehkä jonkun on vaikea tulla pystymetsästä suoraan Saaren juhliin, kenties modernimpi ote takaa matalamman kynnyksen. Tai sitten ei.

Minua tuo juhlien yksinkertaisuus puhutteli. Tätä kirkolta odotetaan. Että se sanoisi suoraan, mitä Raamattu sanoo, eikä pyrkisi liiaksi sovittautumaan ajan muotivirtausten kysymyksenasetteluihin. Terapeutit ovat erikseen ja kaiken maailman konsultit ja sosiologit ja arkeologit. Kirkolta

odotetaan Jumalan sanan julistusta, muut hoitakoot muita tehtäviä. Kun Sana tulee kohti, se haavoittaa ja parantaa. Kun syntinen ihminen tekee Jumalan edessä tiliä vaelluksestaan ja saa ottaa vastaan syntien anteeksiantamuksen Jeesuksen nimessä ja veressä, silloin ollaan kirkon tehtävän varsinaisessa ytimessä.

En ehdota, että kaikista hengellisistä juhlista tehtäisiin orpokotijuhlat. Mietin vain, mitä oppimista meillä moderneilla saarnamiehillä olisi tässä kerrotuista toisasioista. Olisiko varaa entistä enemmän keskittää Kristukseen?

1.9.2003

Eero Junkkaala

Syyskauden haasteet edessä

STI:n syksyn alun suurin haaste on aina uusien teologian opiskelijoiden tavoittaminen. Jokaiselle uudelle opiskelijalle jaetaan STI:n ohjelma, esite ja STI:n logolla ja osoitetiedoilla varustettu kynä. Fuksi-iltaan ja teologiselle iltapäiväkahville odotetaan muutamia kymmeniä ykkösvuosikursilaisia. Rukoilkaa aivan erityisesti näiden opiskelijoiden puolesta.

Vanhemmille opiskelijoillekin tänä syksynä on paljon mielenkiintoista ohjelmaa, joten toivottavasti heidänkin joukkonsa suurenee entisestään. Työntekijäkunnassa tapahtuu kaksi muutosta. Olli-Pekka Vainio tuli syyskuun alusta lukuvuoden mittaiselle pestille instituutin tutkijaksi ja opettajaksi, ja Eero Junkkaala jää lokakuun alusta opintovapaalle väitöskirjan tekoa varten. Aluksi pääsihteerin sijaisena toimii Timo Eskola ja ensi vuoden alusta lähtien Leif Nummela.

Kuten useimpina vuosina, instituutin talous on syksyn alkaessa hyvin tiukka. Kesän velvoitteista on kuitenkin selvitty,

ja nyt toivotaan ja rukoillaan, että palkat ja vuokrat saataisiin syksylläkin maksettua. Ystävien uskollisuus on jatkuvan kiitoksen ja ihmetyksen aihe. Pidämme jokaista pien-täkin antia Jumalan lahjana.

Elokuun loppuun mennessä oli 66 % tukijäsenrekisterissämme olevista maksanut tämän vuoden maksun. Lähetämme lokakuun alkupuolella kirjeen niille, joilta emme ole vielä tänä vuonna saaneet maksua. Tukijäsenmaksu on 30 euroa, opiskelijoilta 10 euroa ja yhteisöiltä 100 euroa. Laitamme takasivun osoitelapun ylänurkkaan henkilökohtaisen viitenumeron, mitä toivomme käytettäväksi kaikissa tukimaksuissa. Viitteellinen maksu maksaa vastaanottajalle 4 senttiä ja viitteeton 12 senttiä.

Kiitos, ystävät, kaikista lahjoistanne.

Timo Eskola
Kirsi Sell

Eero Junkkaala
Olli-Pekka Vainio